

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 243/2010-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. júla 2010 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészároša prerokoval prijatú sťažnosť JUDr. R. Ď., H., zastúpenej advokátom JUDr. J. K., M., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 118/07 a takto

r o z h o d o l :

Okresný súd Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 118/07 **neporušil** základné právo JUDr. R. Ď. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 243/2010-10 z 13. mája 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť JUDr. R. Ď., H. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Humenné (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 118/07 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplynulo, že sťažovateľka podala 12. júna 2007 na okresnom súde návrh na určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke uzavretej 1. júla 2006 medzi J. T. (ďalej len „odporca 2“) a M. Ď. (ďalej len „odporca 1“), ktorej predmetom mala byť peňažná suma 150 000 000 Sk. Medzi odporcami bola 9. mája 2007 spísaná notárska zápisnica, ktorou povinný odporca 1 vyhlásil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a s exekúciou, ktorej podkladom je uvedená zmluva o pôžičke. Na základe tejto notárskej zápisnice odporca 2 podal návrh na vykonanie exekúcie, pričom majetkom, ktorý môže byť do exekúcie zahrnutý je aj majetok nadobudnutý sťažovateľkou a odporcom 1 počas trvania manželstva.

Vo veci bolo nariadených päť pojednávaní, ktoré boli podľa názoru sťažovateľky bezdôvodne odročené, preto 11. novembra 2009 podala predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda okresného súdu listom zo 7. decembra 2009 vyhodnotil sťažnosť ako neopodstatnenú.

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo JUDr. R. Ď.(...) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/118/2007, porušené bolo.

2. Okresnému súdu Humenné prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/118/2007 konal bez zbytočných prieťahov.

3. JUDr. R. Ď.(...), priznáva finančné zadostučinenie v sume 10.000,- EUR (slovom desaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Humenné povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Humenné je povinný uhradiť JUDr. R. Ď.(...), trovy právneho zastúpenia v sume 289,74 EUR, na účet jej právneho zástupcu JUDr. J. K. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (2 úkony po 115,90 EUR + /19% DPH/ 22,02 EUR a 2 režijné paušály po 6,95 EUR).“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. Spr. 4004/10 z 10. júna 2010 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 22. júna 2010.

2.1 Predseda okresného súdu súhlasil s tým, aby ústavný súd *„upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti“*, vo svojom vyjadrení sa *„v celom rozsahu“* stotožnil s pripojeným vyjadrením zákonného sudcu, ktorý popísal chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodal tieto relevantné skutočnosti:

«(...) Predmetom tohto sporu je vyslovenie absolútnej neplatnosti dvojstranného právneho úkonu, t. j. zmluvy o pôžičke, ktorú odporcovia medzi sebou uzavreli. Na základe tejto zmluvy, odporca M. Ď. ako povinná osoba, v notárskej zápisnici spísanej na notárskom úrade JUDr. V. K. v B. pod č. N 97/2007, Nz 17661/2007 vyhlásil, že súhlasí, že pre prípad nesplnenia dlhu, jeho nehnuteľný majetok v zmysle ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku budú predmetom exekučného konania. Nehnuteľnosti obsiahnuté v zmluve o pôžičke sú

predmetom konania v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C 698/2002 medzi navrhovateľkou a odporcom M. Ď. o zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom z návrhu, ktorý na súd podala navrhovateľka je zrejmé, že navrhuje, aby tieto boli prikázané buď do podielového spoluvlastníctva každého z účastníkov v jednej polovici, resp. že tieto v celosti nadobudne ona s povinnosťou výplaty odporcovi za jeho zaniknuvší podiel k týmto nehnuteľnostiam.

Zavádzajúca je námietka sťažovateľky, že môže kedykoľvek prísť o svoj majetok, ktorý je predmetom BSM. Sťažovateľke ako aj jej právnomu zástupcovi je známe, že uznesením tunajšieho súdu č. k. 12Er/417/2007-98 zo dňa 23. 01. 2009, ktoré právoplatnosť nadobudlo 04. 03. 2009, bol na jej návrh povolený odklad exekúcie do právoplatného skončenia vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5C 698/2002.

Na dĺžke konania má podstatnú zásluhu aj navrhovateľka a jej právny zástupca tým, že viac ako po roku od podania návrhu na súd, požiadal o pribratie do konania ďalšieho účastníka zmluvy o pôžičke, ktorej určenia neplatnosti sa navrhovateľka domáha, a to J. T. J. T. bol síce vypočutý ako svedok na prvom pojednávaní, avšak ako účastník konania nie z viny súdu doposiaľ vypočutý nebol.

Sťažovateľka v sťažnosti poukazuje na Ústavu SR a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorých každý z účastníkov má právo na to, aby sa v jeho veci rozhodlo čo najskôr, pričom opomenula, že v zmysle Ústavy SR, má každý účastník konania, teda aj odporcovia a ich právni zástupcovia, právo zúčastniť sa pojednávania a vyjadriť sa k veci.

Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 02. 2000, sp. zn. 3Cdo/16/01, v ktorom je konštatované, že ak účastník z dôležitého (a existujúceho) dôvodu požiadal o odročenie pojednávania, a súd aj napriek tomu vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, je zrejmé, že povinnosť poskytnúť možnosť, aby vec bola prejednaná v prítomnosti účastníka, nesplnil. Tým porušil právo účastníka vyplývajúce z čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, keďže účastníkovi odňal možnosť konať pred súdom. Takéto konanie súdu trpí aj procesnou vadou v zmysle ustanovenia § 237 písm. f) O. s. p.

Na pojednávaniach, ktoré podľa sťažovateľky „zmaril“ konajúci sudca, vo veci nebolo možné rozhodnúť z procesných dôvodov a to preto, že účastníci a to hlavne odporcovia a ich právni zástupcovia sa na pojednávania nedostavili, pričom neúčast' na

pojednávaniach ospravedlnili a požiadali súd o odročenie pojednávania a určenie nového termínu pojednávania. Ostatné pojednávanie bolo odročené z dôvodu, že odporcovi M. Ď., predvolanie na pojednávanie nebolo doručené, nakoľko na adrese trvalého pobytu v súčasnosti nebýva. Tomuto účastníkovi pre toto konanie súd ustanovil opatrovníka.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že ani v sťažnosti spomínaných pojednávanií, súd z procesných dôvodov, a to nie svojim zavinením, rozhodnúť nemohol. V prípade, ak by súd vo veci rozhodol bez prítomnosti odporcov, porušil by ich právo zúčastniť sa pojednávania, ktoré majú zaručené Ústavou SR ako aj vyššie spomínaným Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Na záver v súlade s mojimi vyjadreniami k predchádzajúcim sťažnostiam evidovaným na tunajšom súde pod Spr 2011/09, 2035/09 a 2027/10 chcem uviesť, že zo strany navrhovateľky, hlavne jej právneho zástupcu JUDr. K., ktorý má podiel na tom, že v roku 2008 boli pojednávania odročené a ktorý v konaní doposiaľ nepredložil ani jeden relevantný návrh na vykonanie dokazovania, písaním sťažností ide o hrubý nátlak na mňa ako na konajúceho sudcu hraničiaci so zastrášaním, s úmyslom, aby som návrhu vyhovel a to aj napriek tomu, že tým hrubo poruším príslušné ustanovenia O. s. p.»

2.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k uvedeným vyjadreniam okresného súdu uviedol najmä tieto relevantné skutočnosti:

Právny zástupca sťažovateľky je predovšetkým toho názoru, že „je zrejmé, že nejde o zložitý spor a som toho názoru, že súd mal už vo veci dávno rozhodnúť, lebo už vykonal dostatok dôkazov. Ved' návrh bol súdu doručený ešte dňa 12. 06. 2007.“.

Vo svojom stanovisku ďalej poukázal na to, že „Aj obsah vznesenej námietky zaujatosti voči sudcom Okresného súdu Humenné potvrdzuje, že táto námietka bola účelová a bezdôvodná. Uvedené je dôkazom toho, že odporca od počiatku robil obštrukcie, ktoré viedli k prietahom v konaní.“.

Vykonanie dôkazu výsluchom notárky JUDr. V. K. dožiadaným súdom považuje právny zástupca sťažovateľky za nadbytočný a neefektívny, „lebo tento dôkaz žiadne svetlo do prípadu nevniesie. Ved' notárska zápisnica má len deklaratórnu povahu a notár nemá žiadnu povinnosť skúmať, či tvrdenia účastníkov sú pravdivé.“.

Vykonanie dôkazu prípisom, ktorým sa okresný súd zaujímal o stav trestného stíhania odporcu 1 je podľa právneho zástupcu sťažovateľky „zjavne neefektívne a nesústreďené pre potreby rozhodnutia o návrhu na vyslovenie právneho úkonu absolútne neplatného. Trestné konanie nemá nič spoločné s týmto konaním, kde sa navrhovateľka domáha vyslovenia absolútnej neplatnosti Zmluvy o pôžičke.“.

Právny zástupca sťažovateľky ďalej poukázal na to, že „Konajúci sudca vo vyjadrení uvádza, že určil termín pojednávania na deň 03. 07. 2008, ale toto pojednávanie odročil, z dôvodu že navrhovateľka neúčast' na pojednávaní ospravedlnila a zároveň požiadala súd o jeho odročenie. Je pravdou, že navrhovateľka ospravedlnila svoju neúčast' na tomto pojednávaní, ale nie je pravdou, že doručila súdu žiadosť o odročenie tohto pojednávania. Ja ako právny zástupca navrhovateľky som konajúceho sudcu žiadal, aby pojednával s poukazom, že odporca svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Konajúci sudca odmietol pojednávať a odročil vec na neurčito.“.

Právny zástupca sťažovateľky tiež zdôraznil, že na pojednávaní 26. februára 2009 „som konajúcemu sudcovi opäť povedal, že prítomnosť navrhovateľky na pojednávaní nie je nutná, lebo už v konaní bola vypočutá a súhlasí s tým, aby sa pojednávalo bez jej prítomnosti. Opäť som požiadal konajúceho sudcu, aby vo veci pojednával a aby neakceptoval účelové obštrukcie odporcov a ich právneho zástupcu, ktoré vedú k zmareniu pojednávania.“.

Ďalej, pokiaľ išlo o pojednávanie nariadené na 26. február 2008, právny zástupca sťažovateľky dodal, že „Opäť do začatia pojednávania odporca M. Ď. súdu nepredložil žiadny relevantný dôkaz o tom, že je dlhodobo hospitalizovaný. Konajúci sudca opäť akceptoval účelové obštrukcie odporcov a odročil pojednávame na neurčito. Tvrdím, že je nad rámec povinnosti konajúceho sudcu žiadať od odporcov predloženie dokladu o práceneschopnosti. Je predsa v záujme každého účastníka konania, aby hájil svoje práva, bol aktívny v spore a zúčastňoval sa na pojednávaniach pred súdom.“.

V súvislosti s pokusom súdu o výsluch odporcu 2 dožiadaným súdom právny zástupca sťažovateľky uviedol najmä, že „Obsah spisu je dôkazom toho, že opakovane svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Vzhľadom na obštrukcie a vyhybanie sa účasti na pojednávaní muselo byť konajúcemu sudcovi jasné, že tento odporca sa na žiadny výsluch na Okresný súd Banská Bystrica nedostaví. Vykonanie tohto dôkazu opäť hodnotím

za neefektívne a nesústreďené a spis bol zbytočne 5 mesiacov na Okresnom súde v Banskej Bystrici.“

Pravdou je podľa právneho zástupcu sťažovateľky to, že zákonného sudcu na pojednávaní 5. novembra 2009 „žiadal, aby vykonal pojednávanie a vo veci rozhodol a to aj bez prítomnosti odporcov, lebo vzhľadom na ich doterajšie správanie je zrejmé, že robia účelové obštrukcie a vyhýbajú sa prítomnosti na pojednávaní. Nie je pravdou, že som sa konajúcemu sudcovi vyhráždal, že ak vo veci nerozhodne, tak na neho podám sťažnosť. Konajúceho sudcu som len upozornil, že už v tomto štádiu možno konštatovať značné prieťahy v konaní. (...) Tiež som poukázal na skutočnosť, že súd má množstvo spôsobov, aby donútil účastníkov zúčastniť sa konania pred súdom, napr. poriadková pokuta, predvedenie v spolupráci s políciou, atď. Ďalej, ak súd už v tomto štádiu mal vedomosť, že pobyt odporcov mu nie je známy a nepreberajú predvolania na pojednávania, tak im mal ustanoviť opatrovníka.“

Právny zástupca sťažovateľky aj skutočnosť, že okresný súd požiadal príslušné orgány o podanie správy o pobyte odporcov, považuje za neefektívny a nesústreďený postup. „Veď obidvaja odporcovia, M. Ď. a J. T. v konaní pred súdom vypočutí boli a to dňa 04. 12. 2007. Obidvaja vedeli, čo je predmetom konania a je v ich záujme, aby hájili svoje práva a dostavili sa na pojednávanie. Zo správania odporcov v tomto štádiu súd už mal preukázané, že sa úmyselne vyhýbajú účasti na pojednávaní.“ Ďalej dodal, že „trestné konanie vedené pod sp. zn. 1 T/7/2004 nemá nič spoločné s týmto konaním vedeným na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8C/118/2007. Konajúci sudca, aby zahmlil situáciu, tak účelovo poukazuje na ďalší úkon, ktorý musel vykonať a ktorý sa zjavne javí ako neefektívny. (...) Som toho názoru, že vzhľadom na doterajšie správanie odporcov, t. j. úmyselné vyhýbanie sa účasti na pojednávaní súd mal dňa 15. 04. 2010 pojednávať aj bez prítomnosti odporcov a vzhľadom na vykonané dokazovanie už mal aj rozhodnúť. Konajúci sudca, aby vykázal nejakú činnosť, tak požiadal o vykonanie dôkazu, ktorý žiadny z účastníkov nenavrhol. Veď prílohou návrhu, ktorý bol súdu doručený ešte dňa 12. 06. 2007 je aj LV č. 7589, z ktorého je zrejmé, že nehnuteľnosti zapísané na tomto LV navrhovateľka a odporca M. Ď. nadobudli počas manželstva a to na základe rozsudku KS Košice sp. zn. 13Co 87/02. Vykonanie tohto dôkazu považujem za nadbytočné, lebo absolútne nesúvisí s predmetom konania, o ktorom má rozhodnúť konajúci sudca. (...)

Tvrdím, že konajúci sudca mal obidvom odporcom ustanoviť už dávno opatrovníka vzhľadom na ich doterajšie správanie, z ktorého je zrejme, že robia účelové obštrukcie, aby oddialili rozhodnutie o merite veci. (...) konanie o vysporiadaní BSM, (...) absolútne nesúvisí s týmto konaním. Zo spisovej značky o vysporiadaní BSM vyplýva, že návrh bol podaný ešte v roku 2002. Čiže medzi bývalými manželmi, t. j. navrhovateľkou a M. Ď., dodnes nie je vysporiadané BSM. A tu sa dostávame k motívu konania M. Ď., prečo uzatvoril fiktívnu zmluvu o pôžičke na 150 miliónov korún s odporcom v II. rade J. T. Zmluva o pôžičke tvorí podklad exekučného titulu, t. j. notárskej zápisnice, kde dlžník, t. j. odporca v I. rade M. Ď. urobil vyhlásenie, že súhlasí s vykonateľnosťou Notárskej zápisnice a s exekúciou. M. Ď. a navrhovateľka ako manželia nadobudli nehnuteľnosti za trvania manželstva, ktoré sú zapísané na LV č. 7589. Tieto nehnuteľnosti sa nachádzajú v centre mesta K. a ich trhovú hodnotu je dnes vyše 2.000.000,- €. Z praxe vieme, že konania o vysporiadanie BSM trvajú roky a tak sa odporca v I. rade M. Ď. pravdepodobne rozhodol takýmto spôsobom riešiť vysporiadanie BSM. Druhý z manželov takúto exekúciu musí strpieť. (...)

Konajúci sudca vo vyjadrení uvádza, že zavádzajúca je námietka sťažovateľky, že môže kedykoľvek prísť o svoj majetok, ktorý je predmetom BSM. Ďalej, že sťažovateľke a jej právnomu zástupcovi musí byť zrejme, že bol povolený odklad exekúcie do právoplatného skončenia vo veci vysporiadania BSM, vedené pod sp. zn. 5C 698/2002.

To, že bol povolený odklad exekúcie, tak to neznamena, že navrhovateľka nemôže o sporné nehnuteľnosti kedykoľvek prísť. Tu sa žiada dodať, že je na svete exekučný titul, t. j. Notárska zápisnica, NZ 17661/2007 vyhotovená dňa 9. mája 2007. Čiže je na svete právoplatne uznaná pohľadávka vo výške 150.000.000,- Sk s prísl.. Oprávnená osoba, t. j. odporca v II. rade J. T., môže túto pohľadávku kedykoľvek predať a ďalšia osoba sa môže opäť domáhať exekúcie proti navrhovateľke. Ide o zjavne fiktívnu pohľadávku, ktorá je obchodovateľná a môže sa vykazovať v účtovníctve rôznych obchodných spoločností. Čiže navrhovateľka je ponechaná v právnom stave neistoty od 12. 06. 2007 do dnes. A pritom ide o jednoduchý spor. (...)

Konajúci sudca vo vyjadrení ďalej uvádza, že podstatnú zásluhu na dĺžke konania má aj navrhovateľka a jej právny zástupca, že viac ako po roku od podania návrhu na súd, požiadal o pribratie do konania ďalšieho účastníka Zmluvy o pôžičke, t. j. J. T.

Hore uvedené tvrdenie konajúce sudcu je neprofesionálne, lebo z návrhu je zrejmé, že navrhovateľka sa domáha absolútnej neplatnosti dvojstranného právneho úkonu. Čiže je logické, že žalovaní musia byť obidvaja účastníci tohto právneho úkonu, t. j. veriteľ aj dlžník.“

Pokiaľ zákonný sudca vo svojom vyjadrení poukazuje na to, že každý účastník má právo zúčastniť sa na pojednávaniach a vyjadriť sa k veci, k tomu právny zástupca sťažovateľky dodáva, že „zo správania odporcov súd musel mať preukázané, že robia obštrukcie a účelovo sa vyhýbajú účasti na konaní pred súdom. Cit. rozsudok Najvyššieho súdu nemožno zovšeobecňovať na všetky prípady, ten je záväzný len na konkrétny prípad. Stále je potrebné posúdiť okolnosti prípadu a tie potvrdzujú, že odporcovia nemali záujem hájiť svoje práva pred súdom. Je množstvo iných rozhodnutí Najvyššieho súdu, kde sa hovorí, napr. že samotná kolízia pojednávania právneho zástupcu na inom súde nie je dôvod na odročenie pojednávania. Každý má predsa právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov v konaní. Neobstojí preto tvrdenie konajúceho sudcu, že nemohol rozhodnúť bez prítomnosti odporcov, lebo by tým porušil ich právo zúčastniť sa na pojednávaní. Ide o kolíziu dvoch ústavných práv a vzhľadom na správanie odporcov konajúci sudca mal dať prednosť právu navrhovateľky, t.j. konať a rozhodnúť bez zbytočných prieťahov v konaní.“

Napokon právny zástupca sťažovateľky poukázal na to, že on sám sa zúčastnil na každom pojednávaní a z tohto dôvodu nevznikli prieťahy v konaní, a svoje vyjadrenie uzavrel: „(...) dovolím vysloviť názor, že konajúci sudca vykonal úkony, ktoré sa javia neefektívne a nesústredené so snahou zahmlieť podstatu prejednáwanej veci a navodiť situáciu, že ide o zložitý prípad.

Je všeobecne známe, že najväčším problémom justície na Slovensku sú prieťahy v konaní. Dovolím si poznamenať, že tento problém začína a končí u predsedov príslušných súdov. Uvedený prípad je toho dôkazom. Právny zástupca účastníka konania, aby odstránil prieťahy v konaní, tak má jedinú možnosť podať sťažnosť príslušnému predsedovi súdu. Ak predseda súdu vybaví sťažnosť tak, ako ju vybavil predseda Okresného súdu Humenné JUDr. M. K., že zakryje konajúceho sudcu, tak účastník konania môže čakať aj niekoľko rokov, aby sa dočkal svojej spravodlivosti. Pokiaľ príslušní predsedovia súdov nebudú

objektívni a prísne sledovať podriadených sudcov, čo sa týka prietáhov v konaní, tak tento problém v súdnictve bude pretrvávajúť naďalej. (...)

Je právne neudržateľné, aby predseda súdu namiesto prijatia účinných opatrení na odstránenie prietáhov v konaní, radšej s aroganciou moci do vybavenia sťažnosti uviedol, že písaním sťažnosti ide o hrubý nátlak na osobu konajúceho sudcu hraničiacu so zastrášaním, s úmyslom, aby sudca návrhu vyhovel(...).“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8 C 118/07:

Dňa 12. júna 2007 podala sťažovateľka na okresnom súde žalobný návrh „na vyslovenie neplatnosti právneho úkonu absolútne neplatného“ proti odporcovi 1. Sťažovateľka sa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o pôžičke, na základe ktorej odporca 2 požičal odporcovi 1 – bývalému manželovi sťažovateľky, po rozvode ich manželstva sumu 150 000 000 Sk v hotovosti.

Dňa 15. júna 2007 súd vyzval odporcu 1, aby sa vyjadril k návrhu.

Dňa 19. júla 2007 sa odporca 1 písomne vyjadril k návrhu a zároveň vzniesol námietku zaujatosti proti sudcom okresného súdu, pretože tí sú so sťažovateľkou, ako súdnou exekútorkou, v dennom kontakte, a navrhol, aby vec bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie inému súdu.

Dňa 27. augusta 2007 sťažovateľka upresnila petit svojho žalobného návrhu a do spisu boli založené ďalšie listinné dôkazy.

Dňa 10. septembra 2007 bol spis predložený Krajskému súdu v Prešove (ďalej aj „krajský súd“), aby rozhodol o námietke zaujatosti odporcu 1 proti všetkým sudcom okresného súdu.

Dňa 12. septembra 2007 krajský súd uznesením č. k. 12 NcC 12/07-57 vyslovil, že sudcovia okresného súdu nie sú vylúčení z prerokovania a rozhodovania v tejto veci.

Dňa 1. októbra 2007 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 14. novembra 2007 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 4. december 2007.

Dňa 4. decembra 2007 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu vypočutia notárky, ktorá spísala spornú zmluvu, dožiadaným súdom.

Dňa 10. decembra 2007 súd požiadal Okresný súd Banská Bystrica o vypočutie notárky JUDr. V. K., ktorá spísala notársku zápisnicu pod č. N 97/2007, Nz 17661/2007, obsahom ktorej bolo vyhlásenie povinnej osoby – odporcu 1 o súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a s exekúciou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku.

Dňa 24. januára 2008 bola okresnému súdu doručená zápisnica o vypočutí menovanej notárky dožiadaným súdom.

Dňa 10. marca 2008 súd požiadal Krajské riaditeľstvo Policajného zboru (ďalej len „krajské riaditeľstvo polície“), aby podalo správu o stave konania vo veci ČVS: KRP-45/OEK-BB-2007.

Dňa 25. marca 2008 krajské riaditeľstvo polície oznámilo okresnému súdu, že v uvedenej trestnej veci došlo k zastaveniu trestného stíhania.

Dňa 29. apríla 2008 okresný súd požiadal krajské riaditeľstvo polície, aby zaslalo rozhodnutie ČVS: KRP-45/OEK-BB-2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. februára 2008.

Dňa 16. mája 2008 krajské riaditeľstvo polície reagovalo na uvedenú žiadosť okresného súdu.

Dňa 9. júna 2008 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 3. júl 2008.

Dňa 3. júla 2008 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože sa nedostavili účastníci konania (sťažovateľka svoju neúčast' ospravedlnila).

Dňa 8. júla 2008 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 25. september 2008.

Dňa 25. septembra 2008 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito. Na toto pojednávanie sa opätovne nedostavila sťažovateľka (tentoraz ani jej

právny zástupca, ktorý oboch písomne ospravedlnil). Prítomný otec sťažovateľky mimo pojednávania súdu oznámil, že sťažovateľka navrhuje, aby súd toto pojednávanie odročil, keďže mieni podať návrh na pribratie ďalšieho účastníka na strane odporcu 1.

Dňa 21. októbra 2008 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľky, ktorým navrhla, aby na strane odporcu 1 do konania pribral odporcu 2.

Dňa 23. októbra 2008 súd uznesením č. k. 8 C 118/07-273 na strane odporcu 1 pribral do konania odporcu 2. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15. novembra 2008.

Dňa 25. novembra 2008 súd vyzval odporcu 2, aby sa vyjadril k návrhu.

Dňa 12. decembra 2008 odporca 2 reagoval na uvedenú výzvu.

Dňa 19. decembra 2008 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 29. január 2009.

Dňa 29. januára 2009 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože sa nedostavili účastníci konania. Neúčast' sťažovateľky ospravedlnil jej právny zástupca.

Dňa 2. februára 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 26. február 2009.

Dňa 26. februára 2009 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože sa nedostavili účastníci konania. Právny zástupca sťažovateľky trval na pojednávaní aj bez odporcov, pretože sa riadne neospravedlnili a účasť svojej klientky nepovažoval za nutnú, pretože už bola vypočutá.

Dňa 27. februára 2009 bol súdu doručený prípis právneho zástupcu odporcu 2 obsahujúci návrh na odročenie pojednávania nariadeného na 26. február 2008 z dôvodu, že jeho klient trpí zdravotnými problémami akútneho vírusového typu. V ten istý deň súd vyzval odporcov na predloženie dokladu o ich práceneschopnosti.

Dňa 24. marca 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 21. apríl 2009.

Dňa 21. apríla 2009 sa na pojednávanie dostavil iba právny zástupca sťažovateľky. Právny zástupca odporcu 1 prípisom požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu, že jeho klient je dlhodobo hospitalizovaný, pričom na svojej účasti na pojednávaní trvá. Neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil aj právny zástupca odporcu 2 z dôvodu, že odporca 2 je na zahraničnej dovolenke. Deň pred termínom pojednávania sa na súd dostavila sťažovateľka, ktorá sa oboznámila s prípsmi právnych zástupcov odporcov a na pojednávanie konané 21. apríla 2009 sa nedostavila. Súd na základe žiadosti právnych zástupcov odporcov napokon pojednávanie odročil na neurčito.

Dňa 21. apríla 2009 súd požiadal ošetrujúceho lekára odporcu 1 o oznámenie predpokladanej dĺžky jeho práceneschopnosti. Z odpovede ošetrujúceho lekára vyplýva, že odporca 1 bol práceneschopný od 14. apríla 2009 do 23. apríla 2009.

Dňa 22. apríla 2009 súd požiadal Okresný súd Banská Bystrica o vypočutie odporcu 2, ktorý v predmetnom konaní dovtedy vypočutý nebol a na predchádzajúce pojednávania sa s ospravedlnením neúčasti nedostavil.

Dňa 10. septembra 2009 bol okresnému súdu vrátený spis bez vybavenia dožiadania z dôvodu, že odporca 2 sa na výsluchy opakovane nedostavil.

Dňa 23. septembra 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 5. november 2009.

Dňa 5. novembra 2009 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože sa nedostavili odporcovia, pričom predvolania na pojednávanie, ktoré im boli uložené na pošte, si nevyzdvihli. Ich právni zástupcovia súdu oznámili, že odporcov už nezastupujú. Na toto pojednávanie sa nedostavila ani sťažovateľka. Právny zástupca sťažovateľky trval na tom, aby súd vzhľadom na to, že zo strany odporcov ide o zjavné obštrukcie, rozhodol na tomto pojednávaní.

Dňa 6. novembra 2009 súd vyzval bývalých právnych zástupcov odporcov a právneho zástupcu sťažovateľky, aby oznámili, či majú vedomosť o tom, kde sa odporcovia zdržiavajú, a či je im známe, že odporcovia na toto konanie splnomocnili iných právnych zástupcov.

Dňa 16. novembra 2009 na výzvu súdu reagoval právny zástupca sťažovateľky, ktorý uviedol, že o pobyte odporcov vedomosti nemá, a to, že robia obštrukcie, aby dosiahli opakované pojednávanie, neoprávňuje súd na vyvodenie záveru, že nie je známe, na akej adrese sa nachádzajú.

Dňa 3. decembra 2009 bývalý právny zástupca odporcu 2 súdu písomne oznámil, že odporcu 2 už nezastupuje a terajší pobyt jeho klienta, ako aj ďalšieho odporcu mu nie je známy.

Dňa 9. decembra 2009 okresný súd urgoval bývalého právneho zástupcu odporcu 1, ktorý však napriek urgencii na výzvu súdu nereagoval.

Dňa 30. decembra 2009 okresný súd požiadal príslušné orgány o podanie správy o pobyte odporcov.

Dňa 13. januára 2010 register obyvateľstva Slovenskej republiky súdu oznámil, že odporca 2 má trvalý pobyt v B. a prechodný pobyt v B. Odporca 1 má trvalý pobyt v K.

Dňa 18. januára 2010 trvalý pobyt odporcu 1 potvrdil aj M. ú. K. a Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v K., Obvodné oddelenie Policajného zboru K., ktorý zároveň uviedol, že odporca 1 v mieste trvalého bydliska nebýva.

Dňa 29. januára 2010 Krajský súd v Košiciach požiadal o zapožičanie spisového materiálu k svojej spisovej značke 1 T 7/2004.

Dňa 3. marca 2010 bol spis vrátený okresnému súdu s tým, že si ho opätovne vyžiada, keďže vo veci sp. zn. 1 T 7/2004 sa ďalšie pojednávanie uskutoční 28. mája 2010.

Dňa 8. marca 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 15. apríl 2010.

Dňa 15. apríla 2010 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože sa nedostavili účastníci konania. Neprítomnosť sťažovateľky ospravedlnil pracovným zaneprázdnením jej právny zástupca. Odporca 2 svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a odporca 1 sa podľa poštových záznamov nachádzal na neznámom mieste. Súd zároveň uložil právnomu zástupcovi sťažovateľky, aby v lehote 15 dní do spisu založil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 13 Co 87/2002, na základe ktorého sťažovateľka a odporca 1 nadobudli nehnuteľnosť zapísanú na LV č. 7589 k. ú. K.

Dňa 23. apríla 2010 okresný súd uznesením č. k. 8 C 118/07-415 odporcovi 1 určil pre napadnuté konanie opatrovníčku M. D., pracovníčku okresného súdu.

Dňa 29. apríla 2010 Krajský súd v Košiciach opätovne požiadal okresný súd o zapožičanie spisového materiálu k veci sp. zn. 1 T 7/2004.

Dňa 11. mája 2010 právny zástupca sťažovateľky požadovaný rozsudok doručil až po urgencii.

Dňa 12. mája 2010 uznesenie č. k. 8 C 118/07-415 nadobudlo právoplatnosť.

Dňa 29. apríla 2010 Krajský súd v Košiciach opätovne požiadal okresný súd o zapožičanie spisového materiálu k veci sp. zn. 1 T 7/2004.

Dňa 4. júna 2010 bol predmetný spis vrátený okresnému súdu.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 118/07 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Okresný súd v napadnutom konaní rozhoduje o žalobnom návrhu sťažovateľky na určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a rovnako aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. I. ÚS 41/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola v podstate závislá od zložitosti veci. Napokon ani predseda okresného súdu alebo zákonný sudca vo svojom vyjadrení nepoukázali na skutkovú alebo právnu zložitosť predmetnej veci. Napadnuté konanie sa však po určitom štádiu konania do istej miery stalo závislým od faktickej zložitosti, pretože sťažovateľka sama nevedela uviesť správnu adresu odporcu 1, ktorému po zisťovaní jeho pobytu súdom musela byť určená opatrovníčka.

2. Pri posudzovaní správania sťažovateľky v napadnutom konaní ústavný súd konštatuje, že aj sťažovateľka prispela svojim správaním k neefektívnosti v konaní, keďže z ôsmich nariadených pojednávaní sa na siedmich nezúčastnila napriek tomu, že zákonný sudca opakovane trval na jej účasti, pričom otázku, či účasť sťažovateľky na pojednávaní je potrebná, alebo nie, je oprávnený posúdiť primárne zákonný sudca. Pravdou je, že právny

zástupca sťažovateľky sa (okrem jediného prípadu) vždy zúčastnil na pojednávaniach a sťažovateľka súhlasila s pojednávaním bez jej účasti. Ústavnému súdu tiež neušlo pozornosti, že sťažovateľka nepodala v danej veci perfektný návrh, ktorý musela upresňovať, pričom na odporcu 2 rozšírila svoje podanie až po troch nariadených pojednávaniach 21. októbra 2008. Občiansky súdny poriadok nesporne umožňoval sťažovateľke takýto postup, na druhej strane však aj sťažovateľka si musí byť vedomá toho, že takýto postup prirodzene spôsobuje predĺženie napadnutého konania. Okrem uvedeného, právny zástupca sťažovateľky neprispel k plynulosti napadnutého konania ani tým, že súdom požadovaný dôkazný materiál nepredložil riadne a včas. Na uvedené nesúčinnosťné správanie sťažovateľky a jej právneho zástupcu v určitom štádiu napadnutého konania ústavný súd nemohol neprihliadnuť pri úvahe o tom, či došlo k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a predovšetkým konštatuje, že napadnuté konanie nebolo poznačené nečinnosťou okresného súdu, inak ani sťažovateľka nekonkretizovala žiadne obdobie nečinnosti súdu, vo svojej ústavnej sťažnosti poukázala „iba“ na neefektívny postup v konaní. Procesné úkony okresného súdu smerovali k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania, čo je hlavným účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (napr. II. ÚS 274/09).

Pokiaľ sťažovateľka namietala, že na začiatku posudzovaného konania už samotné vznesenie námietky zaujatosti odporcom 1 proti sudcom okresného súdu „*viadli k priet'ahom v konaní*“, treba uviesť, že využitie možností daných účastníkom konania procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie ich práv v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01). Rovnako vykonanie dôkazu výsluchom svedka dožiadaným súdom; vykonanie dôkazu prípisom, ktorým sa okresný súd zaujíma o stav trestného stíhania alebo zisťovanie pobytu účastníkov konania nemožno samo osebe považovať za neefektívny postup súdu, najmä v danom prípade, keď určitá súvislosť medzi nariadeným dokazovaním a predmetom napadnutého konania nesporne existuje a v občianskoprávnom konaní ani navrhovateľka nevedela označiť pobyt jedného z odporcov. Otázka, kedy má byť účastníkovi konania ustanovený opatrovník,

spadá výlučne do kompetencie zákonného sudcu (súdu) a je to otázka procesného vývoja, čo v danom prípade s prihliadnutím výlučne na čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo uskutočnené podľa názoru ústavného súdu akceptovateľným spôsobom. Ak je na jednej strane všeobecný súd viazaný ústavou a dohovorom, na konanie bez zbytočných priet'ahov, resp. v primeranej lehote, na druhej strane dodržanie tohto imperatívu nemôže mať za následok porušenie základných zásad civilného procesu, ktoré sú nevyhnutným predpokladom realizácie širšieho základného práva – práva na spravodlivý proces, ktoré majú účastníci konania zaručené v ustanoveniach siedmeho oddielu druhej hlavy ústavy a v príslušných medzinárodných zmluvách o ľudských právach, ktoré majú prednosť pred zákonom (čl. 154c ods. 1 ústavy). V tomto zmysle právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a právo na spravodlivý proces nemožno stavať proti sebe ani ich od seba oddeľovať. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov v zmysle citovaného článku ústavy nemožno preto vyvodzovať zo skutočnosti, že súd rešpektoval kontradiktórnosť konania a rovnosť zbraní (mutatis mutandis napr. I. ÚS 90/05), teda v okolnostiach danej veci sa súd snažil počas primeranej doby zabezpečiť účastníkovi konania zúčastniť sa na pojednávaníach a vyjadriť sa k veci.

Napriek uvedenému ústavný súd pripúšťa, že najmä v prvom polroku 2008 neboli úkony okresného súdu vždy plne efektívne. Z judikatúry ústavného súdu však vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru (mutatis mutandis I. ÚS 47/03 a v ňom odkaz na predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť alebo neefektívna činnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). V okolnostiach danej

veci krátkodobý neefektívny postup súdu neovplyvnil podľa názoru ústavného súdu skutočnosť, že vec nebola doteraz skončená, a preto tento priet'ah nemožno ani považovať za príčinu neodstránenia stavu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľka nachádza v dôsledku trvania tohto konania. Postup okresného súdu sa teda nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné vzhľadom na predmet konania kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že hoci vo veci sp. zn. 8 C 118/07 nebol postup okresného súdu v každom štádiu konania bez priet'ahov a je nesporné, že celkové trvanie tohto konania je už pomerne dlhé, z hľadiska komplexného posúdenia napadnutého konania však postup okresného súdu nemožno považovať za porušenie základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z uvedených dôvodov a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

4. S'ťažovateľka okrem vyslovenia porušenia označených základných práv tiež navrhla, aby ústavný súd svojím rozhodnutím prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov a domáhala sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia a trov právneho zastúpenia.

V zmysle ustanovenia § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. Z uvedeného vyplýva, že tieto výroky sú viazané na vyhovenie vo veci samej. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd vyslovil, že základné práva, ktorých porušenie s'ťažovateľka namietala, porušené neboli, uvedenými návrhmi sa pri svojom rozhodovaní už podrobnejšie nezaoberal.

5. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému z účastníkov, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Keďže sťažovateľka v konaní neuspela, ústavný súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ani jej návrhom na náhradu trov konania.

Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júla 2010